

Opfattelse, at en stadig Udvidelse af den offentlige Understøttelsespolitik saa langt fra at modvirke Krisen tværtimod vil bidrage til en Forlængelse af dens Varighed og forøge de Ødelæggelser, den anretter, men at derimod Lovgivningsmagtens første Opgave bestaar i gennem virkelig betydende Besparelser paa de nuværende alt for store offentlige Udgiftsbudgetter at opnaa en væsentlig Nedsættelse af de Skattebyrder, som Befolkningen under de fuldstændig ændrede økonomiske Forhold er ude af Stand til at bære.« Ud fra denne *Hovedbetragtning* havde Venstre anset det for sin Pligt at fremsætte Forslag for Rigsdagen for at angive de *Retningslinier*, hvorefter den økonomiske Krisesituation efter Partiets Opfattelse burde imødegaas, og skønt Forslagene var udarbejdet inden den indtraadte Forstyrrelse i den internationale Pengeomsætning, havde Partiet dog ønsket at fremsætte dem ogsaa i den foreliggende Situation, da man ansaa Forslagene for »fuldt velbegrundede saavel i Henseende til at imødekomme Øjeblikkets Krav som i Henseende til at tilrettelægge en sund økonomisk Udvikling for Fremtiden«.

Lovforslagene faldt i to Grupper: Forslag, der tog Sigte paa en *ekstraordinær Hjælp i Øjeblikket*, og Forslag angaaende *varige Besparelser* i Forbindelse med en *Nedsættelse af Skattebyrden*. Til den *første Gruppe* hørte Lovforslagene om Halvering af de amtskommunale Skatter paa fast Ejendom for Skatteaaret 1931—32 og om en *Ændring* i Akkordloven, hvorved der blev aabnet Adgang til at yde Laan til solvente Landmænd til Betaling af forfaldne Renter og Afdrag, samt om en Række andre *Ændringer* i nævnte Lov; endvidere et Lovforslag paa Linie hermed om Udlaan til Ejere af Fiskefartøjer og til særlig vanskeligt stillede Fiskere, et Forslag om en *Ændring* i Tvangsakkordloven og et om Lovhjemmel til at give Henstand med Afdrag for visse Statsudlaan, medens Venstre ikke ønskede at medvirke til et almindeligt lovmæssigt Moratorium for Renter og Afdrag af stiftet Gæld. — *Dækning* for den amtskommunale Skattenedsættelse til et anslaaet Beløb af 15—16 Mill. Kr., der skulde bæres af Statskassen, mentes at være til Stede i Overskuddet fra det foregaaende Finansaar, og de foreslaaede Laan til Landmænd, der skønsvi ansloges til ca. 20 Mill. Kr., tænktes tilvejebragt ved en almindelig Udvidelse af den Erhvervenes Laanefond